DOCUMENTS
TIPUS: Sol·licitud
NOM: Altres documents (4) - 450-260527_04_NI Adhesió Conveni de Varsòvia - Annex Informe tècnic i jurídic
UNITAT: Serveis Generals
ORIGEN: Administració
CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ: 8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36
IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXXX_2026_00000000000000000000000065819
ESTAT D'ELABORACIÓ: Definitiu
REFERÈNCIES
EXPEDIENTS: C1510-0240/2026
REGISTRE D'ENTRADA: 0428-2026 - 01/06/2026 13:09
SIGNATURES
CRISTINA MOTA GOUVEIA: 26/05/2026 17:08
CHARLENE EVELYNE MARIE VIGNAIS: 26/05/2026 17:56
CONSELL GENERAL (SIGNATURA): 01/06/2026 13:09

Govern d'Andorra
Ministeri d'Afers Exteriors

Informe jurídic i tècnic del Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i el finançament del terrorisme

I. Dades tècniques

- **Títol**: Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i el finançament del terrorisme.
- **Data i lloc d'adopció**: Varsòvia, 3 de maig del 2005.
- **Obertura a signatura**: Varsòvia, 16 de maig del 2005.
- **Entrada en vigor:** 1 de maig del 2008
- **Dipositari**: secretari general del Consell d'Europa
- **Estats Part**: 39
- **Possibilitat d'emetre reserves**: sí.

II. Antecedents

Mitjançant la 443a reunió, celebrada el setembre de 1990, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa va adoptar el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim (STE 141), el qual va entrar en vigor el setembre de 1993.

El Principat d'Andorra va signar i ratificar el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, el qual entrà en vigor en l'ordenament jurídic andorrà l'1 de novembre de 1999.

Deu anys després de la seva adopció, i gràcies als procediments d'avaluació del Grup d'Acció Financera (GAFI) i del Comitè d'experts del Consell d'Europa sobre l'avaluació de les mesures de lluita contra el blanqueig de capitals (MONEYVAL), es va considerar necessari elaborar un protocol complementari específic per afrontar fenòmens concrets i més actuals.

Per tal d'assolir aquest objectiu, el Comitè europeu per als problemes criminals, el 2003, demana al Comitè d'experts sobre la revisió del Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim (PC-RM), de revisar el Conveni així com de procedir a l'elaboració del protocol. Finalment, per causa de l'abast de les modificacions, així com de l'extensió de l'aplicació de l'instrument per incloure qüestions relacionades amb el finançament del terrorisme, els redactors van considerar que aquest text hauria de ser un conveni autònom en lloc d'un protocol.

PÀGINA: 1 de 16 DATA I HORA DE LA GENERACIÓ DE LA CÒPIA: 01/06/2026 15:16
Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

A títol informatiu, cal mencionar que actualment i des d'una decisió de la Conferència de les Parts del Conveni de Varsòvia que va tenir lloc al novembre del 2022, s'està negociant, en el si del Comitè d'Experts sobre la Recaptació d'Actius Delictius (PC-RAC) del Comitè Europeu per als Problemes Criminals, una proposta de protocol addicional al Conveni de Varsòvia, relatiu a la recuperació i al repartiment dels actius productes d'activitats delictives, amb la participació activa del representant d'Andorra, Sr. Borja Aguado, fiscal adjunt.

En aquest informe jurídic s'analitza : el **Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i el finançament del terrorisme** (conegut com a **Conveni de Varsòvia**) que va ser adoptat el 3 de maig del 2005, valorant les disposicions que conté, així com les implicacions d'Andorra lligades a l'adhesió d'aquest.

III. Contingut del Conveni

El Conveni del Consell d'Europa relatiu al blanqueig, al descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i el finançament del terrorisme es compon d'un preàmbul, de 7 capítols dividits en seccions i de 56 articles, així com d'un annex.

L'article 1 completa les definicions que ja figuren en el Conveni de 1990 amb els conceptes de "unitat d'informació financera", "bloqueig" o "embargament", així com què s'entén per "finançament del terrorisme".

El Conveni, de conformitat amb el seu article 2 (Capítol II : Finançament del terrorisme), té per objecte que cada part adopti les mesures específiques necessàries per garantir la identificació, el seguiment, el bloqueig, l'embargament, la confiscació dels fons proveïts o reunits, amb la intenció que s'utilitzin o sabent que seran utilitzats, en tot o en part, al Principat o a l'estranger, per un grup terrorista o per cometre un o diversos actes terroristes.

El capítol III (articles 3 a 14) està dedicat a l'adopció de mesures nacionals per a la prevenció del blanqueig, el descobriment, l'embargament i la confiscació dels productes del crim i el finançament del terrorisme, i a la investigació i la penalització d'aquests actes.

En aquest sentit, l'article 3 estableix les mesures de confiscació aplicables al blanqueig, concretament pel que fa als instruments utilitzats, als béns blanquejats i als productes o als béns susceptibles de confiscació. Així mateix, s'estén a les categories de delictes que figuren en l'annex del Conveni, com ara el tràfic d'éssers humans i el tràfic il·lícit de migrants o l'explotació sexual, inclosa la dels infants.

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

És important assenyalar que es preveu la possibilitat d'establir una confiscació obligatòria per a certs delictes, i que cada part pot incloure el blanqueig, el tràfic de productes estupefaents, el tràfic d'éssers humans i altres delictes greus. L'article també preveu l'adopció de mesures legislatives o d'altra naturalesa necessàries per exigir que, en cas d'un o diversos delictes greus, l'autor provi l'origen dels béns respecte dels quals existeixi sospita que constitueixin productes o altres béns susceptibles de confiscació.

Alhora, els estats part han d'adoptar mesures per a la identificació, recerca, bloqueig o embargament amb rapidesa dels béns subjectes a confiscació (article 4). Igualment, han d'assegurar que les mesures de bloqueig, embargament i confiscació puguin estendre's:

- Als béns en què els productes hagin estat transformats o convertits;
- Als béns adquirits legítimament quan els productes s'hi hagin barrejat, totalment o parcialment, fins al màxim del valor estimat del producte,
- Sobre els rendiments o altres profits derivats dels productes, així com dels béns en què aquests hagin estat transformats, convertits o barrejats, fins al màxim del valor estimat dels productes, en les mateixes condicions i proporció que aquests (article 5).

Així doncs, amb la finalitat de garantir una gestió adequada dels béns bloquejats o embargats, tal com preveuen els articles 4 i 5 del Conveni, l'article 6 imposa l'adopció de les mesures necessàries a aquest efecte.

L'article 7 considera que les parts a aquest Conveni han d'habilitar els òrgans jurisdiccionals o altres autoritats competents per ordenar la comunicació o l'embargament de documentació bancària, financera o comercial. També introdueix mesures d'investigació comunes, incloent-hi tècniques especials d'investigació destinades a facilitar la identificació i la localització del producte, així com la recollida de proves, com ara l'observació, la intercepció de telecomunicacions, l'accés a sistemes informàtics i les ordres de presentació de documents determinats.

Seguidament, l'article 8 preveu que les parts a aquest Conveni han de garantir que aquelles persones afectades per les mesures previstes als articles 3, 4 i 5 disposin de recursos jurídics efectius per preservar els seus drets.

Quant a l'article 9, aquest estableix l'obligació dels estats part d'adoptar les mesures legislatives o altres necessàries per tipificar com a delicte penal diversos actes sempre que es cometin de manera intencionada. En aquest sentit, l'apartat 1 de l'article 9 del Conveni estableix que els estats part han de tipificar les conductes següents:

- La conversió o la transferència de béns si la persona que les realitza sap que constitueixen productes del delicte, és a dir, béns o beneficis procedents, directament o indirectament, d'una activitat delictiva, amb la

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

finalitat de dissimular o ocultar l'origen il·lícit d'aquests béns, o d'ajudar qualsevol persona implicada en la comissió del delicte principal a eludir les conseqüències dels seus actes;

- La dissimulació o l'ocultació de la naturalesa, l'origen, l'emplaçament, la disposició, el moviment o la propietat real de béns o dels drets que hi siguin relatius, amb coneixement de l'autor que aquests béns constitueixen productes;
- L'adquisició, detenció o utilització de béns, amb coneixement, en el moment de la seva recepció, que constitueixen productes.
- La participació en un dels delictes tipificats o en qualsevol associació entesa, temptativa o complicitat mitjançant subministrament d'una assistència, d'una ajuda o de consells en vista a la seva comissió.

A efectes d'execució d'aquest apartat, el Conveni no té en consideració si el delicte principal és o no competència de la jurisdicció penal de la part. Així mateix, es preveu la possibilitat que les conductes anteriorment descrites no siguin aplicables als autors del delicte principal. D'altra banda, es preveu també que el coneixement, la intenció o la motivació, com a elements dels delictes esmentats, poden deduir-se a partir de circumstàncies objectives del cas.

Cal precisar que cada part pot conferir el caràcter de delicte penal a la totalitat o a una part dels actes esmentats a l'apartat 1 de l'article 9, o a un dels supòsits següents: quan l'autor ha sospitat que el bé constituïa un producte i/o quan l'autor hauria d'haver estat conscient que el bé constituïa un producte. Els apartats 5, 6 i 7 de l'article 9 estableixen l'àmbit d'aplicació del delicte de blanqueig. En particular, es disposa que la condemna per blanqueig sigui possible, encara que no existeixi condemna prèvia o concomitant del delicte principal. Així mateix, s'admet que la condemna es fonamenti en la prova que els béns, objecte de les conductes tipificades a l'apartat 1, procedents d'un delicte principal, sense necessitat d'identificar el delicte del qual deriven. Es preveu, també, l'extensió del delicte de blanqueig als actes comesos a l'estranger, sempre que aquests constitueixin delicte en el país de comissió i haurien estat considerats delicte principal si s'haguessin comès en el territori de la part. Les parts poden, igualment, limitar aquesta exigència al criteri de doble incriminació en termes generals.

L'article 10 estableix les mesures necessàries que s'han d'adoptar per assegurar-se que les persones jurídiques puguin ser considerades responsables dels delictes del blanqueig. Aquest article no exclou les accions penals contra les persones físiques, autores, instigadores o còmplices dels delictes esmentats. I cada part, té l'obligació de garantir que la persona jurídica responsable serà sotmesa a sancions efectives, proporcionades i dissuasives, de caràcter penal o no, incloent-hi sancions pecuniàries.

Cal destacar també que les parts a aquest Conveni han d'adoptar les mesures necessàries per preveure la possibilitat de tenir en compte, en el marc d'apreciació

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

de la pena, les resolucions preses contra una persona física o jurídica per una altra part, pels delictes establerts amb el present Conveni (article 11).

La secció 2 del Capítol III està dedicada a la creació d'una unitat d'informació financera i a la prevenció del blanqueig (articles 12 a 14).

El Conveni proposa implementar un mecanisme específic d'accés, directe o indirecte i a temps, a les informacions financeres, administratives i les que provenen de les autoritats penals, així com de seguiment de la implementació efectiva de les disposicions i l'adopció de mesures preventives. En aquest sentit, l'article 12 estableix la creació d'una unitat d'informació financera.

D'altra banda, l'article 13 detalla les mesures destinades a l'establiment d'un règim intern complet de reglamentació i de seguiment o control per a la prevenció del blanqueig. Es precisa que les parts han de tenir presents les normes internacionals aplicables en aquest àmbit, com ara les recomanacions adoptades pel Grup d'acció financera sobre el blanqueig de diners (GAFI).

En aquest sentit, cada part ha d'adoptar les mesures legislatives i altres necessàries:

- Per sotmetre tota persona jurídica o física que exerceixi activitats especialment exposades al risc de blanqueig a les obligacions següents:
    - Identificar i verificar la identitat dels seus clients i, si escau, dels seus beneficiaris efectius, així com establir una vigilància continua de la relació d'un negoci sobre la base d'una consideració adaptada al risc.
    - Comunicar les operacions sospitoses de blanqueig, amb reserva de garanties.
    - Prendre mesures d'acompanyament, com ara la conservació de les dades relatives a la identificació dels clients i les transaccions, la formació del personal i l'establiment de normes i procediments interns adaptats, si escau, a la dimensió i la naturalesa de les activitats.
- Per prohibir, en els casos apropiats, que les persones esmentades en l'apartat a) divulguin el fet que una declaració d'operació és sospitosa o que s'ha tramès informació lligada a aquesta o també que s'ha obert o es podria obrir una investigació per blanqueig.
- Per garantir que les persones esmentades restin sotmeses a dispositius efectius de seguiment i de control per tal d'assegurar-se, en els casos apropiats, el respecte de les seves obligacions en matèria de lluita contra el blanqueig. Aquests dispositius poden ser adaptats en funció del risc.

Igualment, els estats parts han d'adoptar les mesures necessàries per detectar els transports transfronterers significatius de diners en efectiu i d'instruments al portador apropiats.

D'altra banda, l'article 14 preveu la possibilitat d'actuar d'urgència per part de la unitat d'informació financera o qualsevol altra autoritat o òrgan competent, quan

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

existeix una sospita que la transacció pot estar vinculada a una operació de blanqueig, amb la finalitat de suspendre o ajornar la conclusió d'una transacció en curs. També es pot contemplar la possibilitat de limitar l'aplicació d'aquesta mesura a aquells casos on s'hagi comunicat prèviament una declaració d'operació sospitosa.

El capítol IV estableix disposicions relatives a la cooperació internacional. En aquest sentit, els estats part cooperen amb la finalitat d'oferir una assistència mútua als efectes d'investigacions i procediments que tinguin com a objectiu la confiscació dels instruments i dels productes. Aquest capítol es divideix en 7 seccions, entre les quals les seccions 2, 3 i 4 comporten obligacions pels estats part al Conveni.

La secció 1 (article 15) està dedicada als principis de la cooperació internacional, més concretament en matèria d'investigacions i procediments que tinguin com a objectiu la confiscació dels instruments i dels productes.

A aquest efecte, la secció 2 relativa a l'assistència mútua als efectes d'investigacions, introdueix en el seu article 16, l'obligació per a les parts, sempre que ho demanin, de concedir-se l'assistència mútua més àmplia possible, amb l'objectiu d'identificar i descobrir els productes i els altres béns susceptibles de confiscació. Aquesta assistència mútua consisteix a aportar i posar en seguretat els elements de prova relatius a l'existència dels béns abans esmentats, el seu emplaçament o moviments, la seva naturalesa, estatut jurídic o valor.

Alhora els articles 17, 18 i 19 estableixen mecanismes de cooperació relatius a les sol·licituds d'informació sobre comptes bancaris, operacions bancàries i de seguiment de les operacions bancàries.

Cal destacar que l'article 20, inclòs també en la secció 2 del Conveni, disposa la possibilitat de trametre informació de manera espontània, és a dir, sense sol·licitud prèvia, d'una altra part, quan es consideri que la comunicació d'aquesta informació pot ajudar la part destinatària a iniciar o a dur a terme investigacions o procediments, o quan aquesta informació pugui portar a una sol·licitud formulada per aquesta part.

Pel que fa a la secció 3 del capítol IV, relativa a les mesures provisionals, l'article 21 introdueix l'obligació d'acordar, a petició d'una altra part, les mesures provisionals necessàries, com ara el bloqueig o l'embargament, quan s'hagi iniciat un procediment penal o un procediment de confiscació.

A continuació, l'article 22 regula el règim d'execució de les mesures provisionals adoptades a petició d'una altra part. En aquest sentit, després de l'execució de les mesures provisionals sol·licitades d'acord amb l'article 21, la part sol·licitant ha de trametre de manera espontània i tan aviat com sigui possible tota informació susceptible d'excloure o modificar l'objecte o l'abast d'aquestes mesures, així com qualsevol informació complementària sol·licitada per la part requerida que sigui necessària per a l'establiment i el seguiment de les mesures provisionals.

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

La secció 4, relativa a la confiscació, estableix a l'article 23 l'obligació, en els casos en què una part rebi una sol·licitud de confiscació d'una altra part, relativa a instruments o productes situats al seu territori, d'executar una resolució de confiscació que emani d'un tribunal de la part sol·licitant respecte d'aquests instruments o productes; o bé, de presentar la sol·licitud a les autoritats competents a fi d'obtenir una resolució de confiscació, i, en cas que aquesta sigui concedida, procedir a la seva execució.

Seguidament, els articles 24, 25 i 26 desenvolupen aspectes específics del règim de confiscació, en particular l'execució de la confiscació (article 24), el règim dels béns confiscats (article 25) i les disposicions relatives al dret d'execució i import màxim de la confiscació (article 26).

L'article 27 estableix que la part sol·licitada no pot executar mesures d'arrest subsidiari ni adoptar cap altra mesura privativa o restrictiva de llibertat com a conseqüència d'una sol·licitud formulada en virtut de l'article 23, quan la part sol·licitant així ho hagi especificat en la seva sol·licitud.

La secció 5 (articles 28 a 30) està dedicada al refús i ajornament de la cooperació. En aquest sentit, l'article 28 estableix els supòsits en què la cooperació pot ser refusada, especialment quan la mesura sol·licitada sigui contrària als principis fonamentals de l'ordenament jurídic de la part sol·licitada, quan la sol·licitud sigui susceptible d'atemptar contra la seva sobirania, seguretat, ordre públic o altres interessos essencials, o bé quan el delicte objecte de la sol·licitud tingui caràcter fiscal o polític, així com en la resta de casos previstos per aquest article.

L'article 29 preveu la possibilitat que la part sol·licitada ajorni l'execució de les mesures sol·licitades quan aquestes puguin perjudicar les investigacions o els procediments que duen a terme les seves autoritats.

L'article 30 permet que la part sol·licitada accedeixi parcialment a la sol·licitud o la sotmeti a determinades condicions, després d'haver-ne examinat el contingut i d'haver consultat la part sol·licitant.

A continuació, la secció 6 (articles 31 i 32) està dedicada a la notificació i protecció dels drets de tercers. Així mateix, l'article 31 preveu l'assistència mútua més amplia possible per a la notificació d'actes judicials a les persones afectades per mesures provisionals i de confiscació.

D'altra banda, l'article 32 estableix el reconeixement de resolucions estrangeres, amb la possibilitat de denegar-lo en els supòsits següents: quan els tercers no hagin disposat d'una oportunitat suficient per fer valer els seus drets, quan la resolució sigui incompatible amb una resolució prèvia dictada per la part sol·licitada sobre la mateixa qüestió, quan resulti contrària a l'ordre públic de la part sol·licitada o quan la resolució sigui contrària a les disposicions en matèria de competència exclusiva previstes pel dret de la part sol·licitada.

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

La secció 7 regula els procediments i altres regles generals que han de respectar les parts en l'aplicació del present Conveni. En particular, els articles 33 a 45 estableixen les disposicions relatives a les autoritats centrals, les formalitats de les sol·licituds, la cooperació entre autoritats, la tramitació i execució de les sol·licituds, així com el règim d'informació, confidencialitat, despeses i responsabilitat.

El capítol V del Conveni estableix també la necessitat d'una cooperació entre unitats d'informació financera, precisada en l'article 46 d'aquest. En aquest sentit, el Conveni estableix que les parts han de vetllar perquè les unitats d'informació financera cooperin en la lluita contra el blanqueig, amb la finalitat de recollir i analitzar les informacions relatives a qualsevol fet que pugui constituir indici de blanqueig i, si escau, dur a terme investigacions en el si de les unitats d'informació financera sobre aquesta qüestió.

A més, es preveu que les unitats d'informació financera intercanviïn, per iniciativa pròpia o a petició, qualsevol informació accessible que pugui resultar útil per al tractament o l'anàlisi d'informacions o, si escau, per a investigacions relatives a operacions financeres vinculades al blanqueig i a les persones físiques o jurídiques implicades.

Una unitat d'informació financera pot refusar la divulgació d'informacions quan aquesta pugui obstaculitzar una investigació judicial en curs a la part sol·licitada o, en circumstàncies excepcionals, quan la seva divulgació comporti efectes clarament desproporcionats en relació amb els interessos legítims d'una persona física o jurídica o de la part concernida, o bé quan sigui contrària als principis fonamentals de l'ordenament jurídic de la part sol·licitada. Aquest refús ha de ser degudament motivat i comunicat a la unitat d'informació financera sol·licitant.

Convé destacar que les informacions i documents obtinguts només poden ser utilitzats per a les finalitats establertes a l'apartat 1 de l'article 46, sense que puguin ser divulgats a tercers ni emprats per a finalitats diferents de l'anàlisi, llevat del consentiment previ de la unitat d'informació financera que ha subministrat les informacions. Així mateix, la unitat d'informació financera que efectua la tramesa pot imposar restriccions i condicions d'ús que la unitat d'informació financera destinatària ha de respectar.

L'ús de la informació per a investigacions o procediments judicials requereix, en principi, el consentiment de la unitat d'informació financera que efectua la tramesa, que només el pot denegar en els supòsits previstos en l'apartat 8.

Finalment, s'estableixen obligacions de confidencialitat i seguretat per evitar l'accés no autoritzat, garanties específiques en matèria de protecció de dades, la possibilitat de seguiment de l'ús de la informació, i la designació per cada part de la unitat d'informació financera competent.

L'article 47 del Conveni estableix la possibilitat de cooperació internacional per a l'ajornament de transaccions sospitoses, mitjançant la qual cada part ha de

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

permetre que la seva unitat d'informació financera, a sol·licitud d'una homòloga estrangera, pugui adoptar amb caràcter d'urgència mesures de suspensió o ajornament d'una transacció en curs, de conformitat amb les condicions establertes per la seva legislació interna, sempre que, sobre la base de la informació aportada, es consideri que la transacció està vinculada a una operació de blanqueig i que hauria estat objecte de suspensió o ajornament en l'àmbit nacional.

El capítol VI està dedicat al seguiment de l'aplicació i resolució dels desacords (article 48).

Finalment, el capítol VII estableix les disposicions finals del Conveni relatives a:

- Signatura i entrada en vigor (article 49) i adhesió (article 50):

El Conveni està obert a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa, de la Comunitat Europea i dels estats no membres que han participat a la seva elaboració, l'instrument del qual s'ha de dipositar davant del secretari general del Consell d'Europa.

La data d'entrada en vigor del Conveni pels signataris que ratifiquin el Conveni posteriorment a la seva data d'entrada en vigor és el primer dia del mes que segueix l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què es va dipositar l'instrument de ratificació al secretari general del Consell d'Europa.

Qualsevol estat membre del Consell d'Europa pot adherir-se al Conveni després de la seva entrada en vigor. Un estat no membre ho podrà fer després d'una decisió del Comitè de Ministres d'acord amb l'Estatut de l'organisme. Per als estats adherents, l'entrada en vigor del Conveni és efectiva el primer dia del mes posterior a l'expiració d'un període de tres mesos després del dipòsit de l'instrument d'adhesió prop del secretari general del Consell d'Europa.

- Pel que fa a les Declaracions i reserves, previstes a l'article 53:

El Conveni preveu que els estats part o la Unió Europea puguin formular determinades declaracions en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió, en relació amb disposicions específiques del text (entre d'altres, els articles 3, 9, 17, 24, 31, 35 i 42).

Així mateix, les parts al Conveni poden declarar, també, la manera en què aplicaran determinades disposicions relatives a la cooperació internacional, en particular els articles 17 i 19, tenint en compte els acords internacionals aplicables en matèria penal, amb l'obligació de notificar qualsevol modificació al secretari general del Consell d'Europa.

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

El Conveni permet igualment als estats part formular reserves, mitjançant notificació al secretari general del Consell d'Europa, respecte de l'aplicació total o parcial de determinades disposicions, concretament els articles 7.2.c), 9.6, 46.5 i 47.

A més, els estats part poden declarar que no s'aplicarà l'article 3.4, o s'aplicarà només parcialment, o bé precisar la manera en què s'aplicarà aquesta disposició, amb l'obligació de notificar qualsevol canvi al secretari general del Consell d'Europa.

No està permesa cap altra reserva.

IV. Compatibilitat amb l'ordenament jurídic andorrà

Andorra ha mostrat un compromís ferm en la lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme evidenciat tant en l'adhesió a instruments internacionals com en l'adaptació del seu ordenament jurídic intern. En aquest sentit, el Principat va signar i ratificar el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, adoptat pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa, que va entrar en vigor l'1 de novembre de 1999. Aquesta ratificació va comportar diverses modificacions legislatives en particular pel que respecta la tipificació del delicte de blanqueig de diners o valors en el Codi penal així com l'aprovació per les autoritats bancaries d'un codi deontològic orientat a regular la referida matèria. Aquestes modificacions legislatives es van materialitzar mitjançant l'aprovació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

No obstant això, amb la finalitat d'alinear-se amb els estàndards internacionals, Andorra ha impulsat una revisió progressiva del seu sistema tant en la vessant preventiva com repressiva. En aquest context, el Principat se sotmet de manera periòdica a les avaluacions del Comitè d'experts per a l'avaluació de les mesures contra el blanqueig de diners o valors i contra el finançament del terrorisme (MONEYVAL) del Consell d'Europa, les quals exigeixen una implementació adequada i efectiva dels estàndards internacionals en la matèria, materialitzats en les noves recomanacions del Grup d'Acció Financera (GAFI). Aquest procés d'adaptació legislativa es concreta, entre altres, en l'adopció de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme així com de la seva posterior modificació via la Llei 37/2021, en compliment de la Recomanació 15 del GAFI, relativa a les mesures de prevenció del blanqueig i el finançament del terrorisme en l'àmbit de les noves tecnologies.

Ministeri d'Afers Exteriors

PÀGINA: 10 de 16 DATA I HORA DE LA GENERACIÓ DE LA CÒPIA: 01/06/2026 15:16
Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

Tenint en compte que Andorra ja és part del Conveni de 1990 i que el Conveni de Varsòvia en reprèn l'estructura general amb alguna variant, aquest informe se centra en analitzar més particularment les disposicions que aporten nous elements o venen a reforçar alguns preexistents.

Una de les innovacions majors del Conveni de Varsòvia porta sobre la integració del finançament del terrorisme a l'article 2, com a objecte autònom tipificat i de cooperació internacional entre les parts. Aquest afegit és conforme al Codi penal andorrà que ja preveu els delictes de terrorisme en el seu article 362 i més concretament el finançament del terrorisme a l'article 366 bis.

Una altra innovació es troba a l'article 5 del Conveni de Varsòvia ja que marca una ruptura amb el Conveni de 1990, el qual preveia que la confiscació es dugués a terme únicament pels productes del delicte. L'article 5 del Conveni de Varsòvia permet ampliar aquestes mesures a béns adquirits legítimament o que hagin estat transformats o convertits. Aquesta ampliació ja existeix a l'article 12 del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència transnacional organitzada del qual Andorra és part i no suposa cap dificultat en dret intern (article 366 bis i 409 del Codi penal).

L'article 9 del Conveni de Varsòvia estableix una sèrie de conductes que han de ser qualificades de delictes penals dins l'ordenament jurídic dels estats part. L'ordenament penal andorrà, a través de l'article 409 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, recull de manera substancial aquestes conductes, al penalitzar la conversió o transmissió de fons d'origen delictiu, la seva dissimulació o ocultació, així com la seva adquisició, possessió o utilització amb coneixement de la seva procedència il·lícita, incloent, igualment, les formes de participació i temptativa. Cal destacar, també, que la Llei qualificada de modificació de la Llei 9/2005 va optar per tipificar el delicte fiscal, de tipus ordinari i de tipus agreujat, en els seus articles 248 i 248 bis.

L'article 10 del Conveni tracta de la responsabilitat de les persones jurídiques, amb la finalitat que aquestes puguin ésser considerades com a responsables dels delictes de blanqueig i estableix la possibilitat de persecució penal de les persones físiques implicades i que aquestes siguin sotmeses a sancions efectives, proporcionades i dissuasives, de caràcter penal o no. En aquest sentit, Andorra mitjançant l'article 71 del Codi penal preveu les altres conseqüències aplicables també a les persones jurídiques, però no preveu la responsabilitat penal d'aquestes. Actualment, el dret andorrà només preveu les responsabilitats civil i administrativa de les persones jurídiques, però cal precisar que el Conveni no obliga a preveure la responsabilitat penal de les persones jurídiques en concret, únicament obliga a establir la seva responsabilitat, la qual pot ser de caràcter penal, administratiu o civil.

Tanmateix, des del Ministeri de Justícia i Interior s'està treballant per introduir la responsabilitat penal de les persones jurídiques en el Codi penal andorrà.

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

Així doncs, el Projecte de Llei qualificada del Codi penal proposa la inclusió d'una secció segona al capítol segon relatiu a les persones penalment responsables del Títol I, Llibre primer. Aquesta nova secció estableix les disposicions aplicables a les persones jurídiques, i més concretament la seva responsabilitat penal a l'article 26. Per consegüent, amb aquesta proposta de modificació, es reconeixerà la responsabilitat de les persones jurídiques per delictes penals com ara el blanqueig de diners o valors. La proposta de Projecte de Llei, un cop aprovada pel Consell General i entrada en vigor en l'ordenament jurídic andorrà, permetrà al Principat d'Andorra d'assumir plenament l'aplicació de l'article 10 del Conveni de Varsòvia.

L'article 12 obliga les parts a crear una unitat d'informació financera i de donar-los accés a temps a les informacions financeres, administratives i procedent de les autoritats competents en matèria penal. També estableix la possibilitat de permetre la cooperació entre unitats i de coordinar la seva acció a nivell nacional. A Andorra, la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme estableix la creació de la Unitat d'intel·ligència financera andorrana (UIFAND), dotant-la de recursos financers, humans i tècnics suficients per complir amb les disposicions del Conveni.

L'article 13 del Conveni estableix les mesures destinades a la prevenció del blanqueig, cal assenyalar que aquestes es troben majoritàriament implementades en l'ordenament jurídic andorrà a través de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme i del seu Reglament d'aplicació aprovat al 2022, el qual reforça el sistema legislatiu per garantir l'obligació d'aplicar les mesures referides a l'article 13 sobre la base d'un enfocament basat en el risc.

Pel que fa a l'ajornament de les transaccions sospitoses previst a l'article 14 del Conveni, la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme ja contempla, en el seu article 20, la possibilitat d'ordenar el bloqueig de la operació o les operacions que la UIFAND consideri oportunes per una durada màxima de cinc dies.

El capítol IV relatiu a la cooperació internacional invoca amb els articles 17, 18 i 19 del Conveni ja que amplien l'assistència mútua pel que fa a les demandes d'informació sobre comptes bancaris i demandes d'informació i seguiment d'operacions bancàries, les quals fan eco a l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni sobre tècniques especials d'investigació. L'accés a aquestes informacions es fa d'acord amb la disposició addicional quarta de la Llei 14/2017 que estableix el Registre de Comptes Financers i Assimilats el qual conté les dades d'identificació de comptes de pagament i comptes bancaris i la seva tramesa es fa d'acord amb la Llei de cooperació judicial internacional en matèria penal i l'article 68 de la Llei 14/2017.
L'article 20 del Conveni preveu l'intercanvi d'informació entre parts tant sota demana com de forma espontània. Aquesta habilitació està prevista a l'article 46 de

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme, el qual permet a la UIFAND i a les altres autoritats competents de trametre a altres organismes estrangers equivalents la informació, sense limitar-la a sol·licituds prèvies. A més a més, l'article 68 de la mateixa llei estableix la cooperació entre unitats d'intel·ligència financera que inclou un intercanvi d'informació per pròpia iniciativa o prèvia sol·licitud, cosa que està en línia amb els articles 46 i 47 del Conveni analitzat.

El Conveni de Varsòvia introdueix l'obligació de prendre mesures provisionals (articles 21 i 22) i mesures de confiscació (article 23) per tal d'assegurar l'execució de les resolucions de comís de béns d'origen delictiu (article 24), incloent la cooperació entre autoritats competents. En aquest sentit, els articles 36 i 38 de la Llei 32/2021, del 22 de novembre, de text consolidat de cooperació judicial internacional en matèria penal s'alineen amb les disposicions del Conveni. El dret intern en vigor s'alinea amb els apartats 1 i 3 de l'article 25 del Conveni, relatiu als béns confiscats en el sentit que l'Estat andorrà disposa d'aquest béns de conformitat amb el seu dret intern i els seus procediments administratius o en aplicació d'acords o arranjaments que hagi conclòs amb altres estats (article 39 de la Llei de cooperació judicial internacional en matèria penal). No obstant això, el dret andorrà en vigor no preveu com a prioritat restituir els béns confiscats a la part sol·licitant, en benefici de la víctima o del propietari legítim.

La resta dels articles del capítol sobre cooperació internacional porten sobre formalitats de les sol·licituds i dels procediments ja previstes en la Llei de cooperació judicial internacional en matèria penal i en convenis de cooperació internacional.

Cal tenir en compte que, a més del Conveni de 1990, Andorra ja és part d'altres convenis internacionals, l'àmbit d'aplicació dels quals se superposa al del Conveni de Varsòvia, com ara el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, fet a Nova York el 9 de desembre de 1999 o el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, fet a Nova York el 15 de novembre del 2000 i el seu Protocol I.

Finalment, cal mencionar també l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011, l'annex del qual es modifica periòdicament per alinear-se amb la normativa europea en vigor en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i lluita contra el finançament del terrorisme i que, per tant, obliga el Principat a adoptar en el seu ordenament jurídic totes les mesures apropiades per aplicar els actes jurídics i les normes de la Unió Europea en la matèria.

En definitiva, i tenint en compte tot el que s'ha exposat, l'ordenament jurídic andorrà és compatible amb les obligacions derivades del Conveni de Varsòvia.

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

V. Declaracions i reserves

Per aplicar el Conveni d'acord amb la legislació andorrana en vigor, Andorra pot precisar o restringir algunes de les seves disposicions, mitjançant declaracions adreçades al secretari general del Consell d'Europa:

"De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31, l'Estat andorrà precisa que les notificacions d'actes judicials només es poden efectuar mitjançant l'administració de la justícia i, en tot cas, el president de la Batllia."

Per coherència amb la declaració d'Andorra a l'article 21.2 del Conveni de 1990, es proposa mantenir la mateixa fórmula, sense però fer menció de l'autoritat central.

"De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 35, la informació que es trameti a l'Estat andorrà haurà de ser redactada o traduïda al català, castellà o francès."

"De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 42, l'Estat andorrà no consentirà que les informacions i elements de prova emprats en la cooperació internacional facilitats en aplicació d'aquest Conveni puguin ser utilitzats o tramesos per la part sol·licitant a l'efecte d'investigacions o de diligències altres que les que s'estipulen en la sol·licitud."

Per coherència amb la declaració d'Andorra a l'article 32.2 del Conveni de 1990, es proposa també mantenir la mateixa fórmula.

"De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 33, l'Estat andorrà comunica que l'autoritat andorrana designada per gestionar les sol·licituds de cooperació internacional és el Ministeri encarregat de la Justícia.

Les dades de contacte de l'autoritat andorrana són:

Ministeri de Justícia i Interior,
Àrea de Relacions i Cooperació Jurídica Internacionals
Carretera de l'Obac S/N
AD700, Escaldes-Engordany
Principat d'Andorra
Cooperació_internacional_MJI@govern.ad
+376 872 080"

"De conformitat amb l'apartat 13 de l'article 46, l'Estat andorrà comunica que la unitat d'intel·ligència financera andorrana és la Unitat d'Intel·ligència Financera d'Andorra (UIFAND). Les dades de contacte de la UIFAND són:

UIFAND
Carrer Doctor Vilanova, 15-17, planta -4
AD500, Andorra la Vella

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

Principat d'Andorra
+376 806 730
fiuandorra@egmontgroup.org"

Revisades les disposicions obertes a la fórmula de reserves, no es proposa formular cap reserva.

VI. Implicacions per Andorra

Tenint en compte que el Conveni de Varsòvia ja reprèn l'estructura general del Conveni de 1990, del qual Andorra és part des de 1999, es posa de relleu que aquest nou instrument permetrà reforçar la cooperació internacional en la lluita contra el blanqueig de diners o valors i completar les disposicions en relació amb la lluita contra el finançament del terrorisme.

En aquest sentit, el Conveni preveu mecanismes de cooperació entre autoritats competents, incloent l'ús de tècniques especials d'investigació i la possibilitat de dur a terme actuacions coordinades en l'àmbit de la investigació, en particular entre unitats d'informació financera.

Així mateix, es regula la cooperació entre unitats d'informació financera, mitjançant l'intercanvi d'informació, tant a demanda com de manera espontània, així com la cooperació internacional per a l'ajornament de transaccions sospitoses, en els termes previstos pel Conveni.

D'altra banda, el Conveni estableix disposicions relatives a la identificació, localització i confiscació de productes i instruments del delicte, així com a l'adopció de mesures provisionals, amb la finalitat de garantir l'efectivitat d'aquestes actuacions.

En aquest context, l'aplicació del Conveni implica assegurar mecanismes adequats per a la gestió dels béns objecte de mesures provisionals o de confiscació, i millorar les capacitats de prevenció i lluita contra les activitats delictives objectes del Conveni, cosa que no suposa cap vulneració de la legislació interna actual.

VII. Procediment constitucional a seguir

D'acord amb el que estableix l'article 64.1 de la Constitució del Principat d'Andorra, l'adhesió d'Andorra al Conveni requerirà la seva aprovació per majoria absoluta del Consell General, ja que es tracta d'un instrument jurídic internacional que crea noves disposicions de naturalesa legislativa (lletra f) i tracta matèries relatives a la seguretat interior i a la defensa (lletra b).

Un cop aprovat, serà necessari dipositar el corresponent instrument d'adhesió, signat per ambdós Coprínceps, davant del secretari general del Consell d'Europa. El Conveni entrarà en vigor en l'ordenament jurídic andorrà el primer dia del mes

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.

posterior a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de dipòsit del seu instrument d'adhesió prop del secretari general del Consell d'Europa

Andorra la Vella i Escaldes-Engordany, 27 de maig del 2026

Àrea de Relacions i Cooperació Jurídica Internacionals	Departament d'Afers Jurídics Internacionals
Ministeri de Justícia i Interior	**Ministeri d'Afers Exteriors**

Ministeri d'Afers Exteriors

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=8e878620-07b8-4b52-b73b-b9453585ec36 emprant el codi segur de verificació.